

EXPOSICIONS:

- 1985** AJUNTAMENT DE CANALS (col·lectiva)
1986 AJUNTAMENT DE CANALS (col·lectiva)
1987 SALA "MANUEL TOLSÁ" AJUNTAMENT D'ENGUERA (VALÈNCIA)
1988 SALA D'EXPOSICIONS DEL CENTRE ARAGONÉS, VALÈNCIA
1989 SALA "MANUEL TOLSÁ" AJUNTAMENT D'ENGUERA (VALÈNCIA)
1990 SALA D'EXPOSICIONS DE L'AJUNTAMENT DE XÀBIA (ALACANT)
SALA D'EXPOSICIONS DE L'AJUNTAMENT DE DÉNIA (ALACANT)
SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, EL EJIDO (ALMERIA)
GALERIA "ATELIER UNO" XÀBIA (col·lectiva)
1992 SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, ALMERIA
1994 EXPOSICIÓ DE NADAL UNICEF, ALMERIA, PRO-RUANDA, 1995
1995 EXPOSICIONS "LA TORRE", AJUNTAMENT DE TORRENT (VALÈNCIA)
SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, ALMERIA
SALA D'EXPOSICIONS DEL BANCO BILBAO, ALMERIA
1996 FIRA MERCAT DELS ARTISTES. (ATENEU) VALÈNCIA
1997 SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, ALMERIA
1998 SEGON PREMI PINTURA AJUNTAMENT DE GUADIX (GRANADA)
MOSTRA PREMI BANCAIXA (VALÈNCIA)
1999 SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, ALMERIA
2000 SALA D'EXPOSICIONS "EL REFUGIO", GUADIX (GRANADA)
2003 SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, ALMERIA
2004 AMERICAN PRINTS VALÈNCIA
2005 AMERICAN PRINTS VALÈNCIA
2006 SALA D'EXPOSICIONS D'UNICAJA, ALMERIA
AMERICAN PRINTS VALÈNCIA
2007 AMERICAN PRINTS VALÈNCIA
2015 FIRA MARINA D'OR
2016 SALA MARIO MONREAL, AJUNTAMENT DE SAGUNT

Ajuntament de Sagunt
Departament de Cultura

Centre Cultural Mario Monreal · Sagunt
Del 4 al 28 de febrer de 2016
De dilluns a dissabte de 10 a 14 h. i de 16 a 21 h.

VALVERDE

La belleza penetra gradualmente

VALVERDE

LA MADURESA PICTÒRICA DE VALVERDE

LA MADUREZ PICTÓRICA DE VALVERDE

Deia Martin Heidegger que “el que determina que un objecte siga artístic és la multiplicitat de sensacions que desprèn una obra que determina el seu ser, perquè quan se n’elimina allò útil i només queda la veritat, es descobreix l’obra d’art”. A través d’aquestes paraules del pensador alemany es pot comprendre l’obra de Valverde (Guadix, 1954). Aquest artista ha begut de totes les fonts del classicisme i modernisme pictòric per a aconseguir a través de la reflexió un estil personal i madur.

Valverde ha reunit en aquesta exposició una part significativa de la seua producció actual, caracteritzada per un complex estudi del Buit en l’art com a element d’unió, harmonia i elegància. Com afirmava Henry Moore, un altre estudiós d’aquest concepte, “no conec una obra d’art que no tinga misteri”. Aqueix misteri, aqueix enigma que hi ha darrere de l’obra d’aquest artista, ja tants anys vivint entre nosaltres, són els que ens atrapen i els que ens submergeixen en el seu món conceptual de suggeriments, d’espiritualitat, de plasmació del no-res, rere del qual es tanca la veritat de l’art. Per a aconseguir la fusió entre matèria i Buit, l’artista se serveix d’elements aparentment efímers i irregulars com arpillers, fragments de cartó o trossos de fustes ja *llaurades* inicialment per la naturalesa, un conglomerat de peces que, unides en l’obra, configuren el puzzle perfecte, la idea d’unitat harmònica. Des del blanc i negre o els elegants tons ocres fins els més coloristes collages, tota l’obra mostrada per Valverde estableix aqueix diàleg entre matèria i Buit, reflectit com la tensió necessària en tota obra d’art viva.

Cada creador té un món interior ric, però complex de ser traslladat a la resta de les persones que s’interessen per ell. En aquest cas, Valverde ha aconseguit aqueix acostament partint dels materials més senzills, a través dels quals ha creat un univers bell i integral.

Ángel Iturriaga Barco (Doctor en Història Contemporània i escriptor)

Decía Martin Heidegger que “Lo que determina que un objeto sea artístico es la multiplicidad de sensaciones que desprende una obra determinando su ser, porque cuando de ella se elimina lo útil y queda solo la verdad, se descubre la obra de arte”. A través de estas palabras del pensador alemán se puede comprender la obra de Valverde (Guadix, 1954). Este artista ha bebido de todas las fuentes del clasicismo y modernismo pictórico para alcanzar a través de la reflexión un estilo personal y maduro.

Valverde ha reunido en esta exposición una parte significativa de su producción actual, caracterizada por un complejo estudio del Vacío en el arte como elemento de unión, armonía y elegancia. Como afirmaba Henry Moore, otro estudioso de este concepto, “no conozco una obra de arte que no tenga misterio”. Ese misterio, ese enigma que hay detrás de la obra de este artista, ya tantos años viviendo entre nosotros, es la que nos atrapa y la que nos sumerge en su mundo conceptual de sugerencias, de espiritualidad, de plasmación de la nada, tras la que se encierra la verdad del arte. Para alcanzar la fusión entre materia y Vacío, el artista se sirve de elementos aparentemente efímeros e irregulares como arpilleras, fragmentos de cartón o pedazos de maderas ya “labradas” inicialmente por la naturaleza, un conglomerado de piezas que unidas en la obra configuran el puzzle perfecto, la idea de unidad armónica. Desde el blanco y negro o los elegantes tonos ocres hasta los más coloristas collages, toda la obra mostrada por Valverde establece ese diálogo entre materia y Vacío, reflejado como la tensión necesaria en toda obra de arte viva.

Cada creador tiene un mundo interior rico, pero complejo de ser trasladado al resto de las personas que se interesen por él. En este caso, Valverde ha logrado ese acercamiento partiendo de los materiales más sencillos, a través de los que ha creado un universo bello e integral.

Ángel Iturriaga Barco (Doctor en Historia Contemporánea y escritor)

